

Miller B.
Zoborčanská Sofijovka
Jan avert. 38

Oplata pocztowa uiszczona ryczałtem.

HLAS VOLYNĚ

Týdeník, věnovaný českým zájmům v Polsku.

<p>Adresa redakce a administrace: Kvasilov na Volyni Rukopisy se nevracejí.</p>	<p>Jednotlivé číslo 35 gr. Cena inserátů: velk. 1/2 zadních stránek 10 zl. za jednou. V předu o 50% draže. Při další inserci značná sleva.</p>	<p>Předplatné pro Polsko: na rok 10 p. zlotých na půl roku 5 " na čtvrt roku 3 " Předpl. do Československa na rok 60 Kč. Do Ameriky a Kanady na rok 18 zl. polsk.</p>
---	---	---

Šťastný a veselý Nový Rok

upřímně přeje milým čtenářům, přátelům a spolupracovníkům

REDAKCE „HLASU VOLYNĚ“.

Rok 1935-ý a naše menšina.

Na stránkách „H. V.“ bilancuje se jednou ročně, co vý namného přinesl nám každý minulý rok. S lehkým srdcem my všichni budeme se loučiti s rokem 1935-ým. Po delším uvažování přicházíme k tomu závěru, že snad ani jeden rok po válce nebyl pro naši menšinu tak bezvýznamným jako rok 1935-ý. V tomto roce naše menšina nic nezískala, ba naopak spíše ztratila, a to ne v jednom nějakém oboru, ale ve všech. Dopadá to tak jakoby naše menšina ztratila všelikou chuť k tvůrčímu životu, jakoby naše inteligence neexistovala a předáci vůbec se ztratili z našeho obzoru.

V ohledu kulturním rok 1935-ý nic kladného nám nepřinesl; úplně se ztrácíme v tom bezvědomí jaké několik měsíců panovalo a dlouhý čas neměli jsme žádný pojem o stavu našeho školství. Zvykli jsme si několikrát ročně čísti zprávy Ústředí — letos těch zpráv, bohužel, jest tak málo. Soudím, že rozhodně se měly informovati Kola o stavu školství a zaslati jim záznamy dobrovolných darů. Psychologie našeho občana jest taková, že on chce, aby jiní věděli o jeho darech. K tomu takové oznámení vzpružily by částečně k čilejší činnosti výbory Kol.

Čtenářská obec se těšila na první volyňský kalendář, ale zůstala zklamána. Dle došlých zpráv kalendář bude vydán na rok 1937-ý.

Nesmí se opomenouti sjezd české mládeže v Chomoutě — to je jeden kladný zjev, bohužel málo popsany a málo využitý k šíření té dobré myšlenky.

V Sokolstvu také nic dobrého — spíše jen samé smutné zjevy. Pravda, konaly se závody v Kvasilově s veřejné okrskové cvičení ve Straklově.

Ale co na tom? Označené podniky nevzpružily ochablé jednoty, naopak zánik několika jednot jest politováníhodným faktem. Ten smutný zjev možno vysvětlit jen tím, že rozhodně málo pozornosti věnuje se Sokolstvu, málo se ta myšlenka propagovala a propaguje.

Sdružení učitelů státních a soukromých škol v Polsku také neprojevilo zvláštní organizační energii. Je to zarážející jak málo samo učitelstvo věnuje pozornosti své organizaci.

O hasičstvu na počátku 1935 r. rozpráda se debata na stránkách „Hl. Vol.“, pravda nepřilíš živá. A na tom to i pozůstalo.

O Úvěrním družstvě v Rovně také nejednou se letos psalo, poukazovalo se na to, že záhodno by bylo více šířiti myšlenku družstevnictví mezi širší veřejnosti, ba poukazovalo se přímo na slabé dopisování do „Hl. Vol.“ Naše Družstvo ani jednou 1935-ým roce nedopsalo do „Hl. Vol.“ Potěšitelným zjevem v tomto roce byl nový družstevní podnik „Jednota“ v Másence, na vzniku kterého největší podíl má Moskovština.

Z popsaného je vidět, že rok 1935-ý nepřinesl naší menšině nic dobrého, proto neřekneme, že se již od nás odebírá na věčnost. Máme naději, že rok 1936-ý bude beze sporu rokem lepším od roku minulého, věříme, že se vše změní k lepšímu, čemu od srdce přejeme, zvláště se těšíme na zdokonalení „Hl. Vol.“

Povstává otázka, jak má jednati naše větev, aby ten neutěšený stav se zlepšil. Jsme si všichni dobře vědomí, že samé konstatování neutěšeného stavu naší menšiny ještě nic na věci nezmění. Změniti k lepšímu aspoň částečně může jen uvědomělé jednání nás všech a sice: 1. nechť v novém 1936-ým roce se zvětší počet odběratelů svého regionálního tisku, 2. ať v každé osadě přibude několik řádných členů Č. M. Š. a 3. nechť všichni si pamatujeme, že v organizaci je síla. A všem nám zde tak chybí ta vedoucí organizace, na kterou za tolik let nemůžeme se zmociti, ačkoliv otázce „Národní Jednoty“ „Hl. Vol.“ uděloval mnoho místa.

Přítel.

SPOLKOVÝ VĚSTNÍK.

Sbírký na školství v Mírohošti.

Dne 21. září t. r. o posvícenské zábavě v Mírohošti, věnovali neznámí dárcové zl. 16 gr. 60 na Matici.

Dne 22. září t. r. při svatební hostině sl. Mařeny Medunové s p. Vlad. Masopustem, učitelem ze Straklova, bylo vybráno na podnět Jos. Linharta, předsedy místního Odboru, na Matici zl. 15 gr. 25.

Dne 24. listopadu při svatební hostině sl. Juzi Kokotovské s p. Vlad. Košťalem z Mírohoště, bylo sebráno na podnět p. Tyrka E. a pí. Blaškové L. na Matici zl. 15.

Na podnět řídícího školy p. K. Kruka, bylo sebráno na stavby obecných škol v pow. Dubenským zl. 7.50.

Dne 24. listopadu při svatební hostině sl. Hodkové H. s p. Procházkem Ol. ze Zdobunova, bylo sebráno na podnět p. Meduny Vl. na Matici zl. 18.50.

Na zábavě dne 24. listopadu neznámí dárcové věnovali zl. 11.85.

Na večírku u Solaru, místní dámy sebraly mezi sebou na Matici zl. 32. Celkový obnos 109 zl. 20 gr. byl zaslán do Ústřední Matice v Lucku.

Odbor České matice školské v Mírohošti, děkuje všem dárcům, které na tuto sbírku jakýmkoliv obnosem přispěli.

Jos. Linhart,
předseda.

Z Chomouta.

Uplynulo již dva měsíce od oslav 28. října na Chomoutech, a dosud nikdo o této oslavě se ani nezmínil. Myslím, že taková oslava zasluhuje za zmínku. čekal jsem, že někdo z mladých lidí o

Besídka.

Šťastný Nový rok!

Šťastný Nový rok! Ovšem se všemi příslušnými výhradami! Kdyby nový rok nebyl na Nový rok, byl by snad pro mnohé šťastnější, anebo alespoň příjemnější. Kdyby na příklad nový rok nám začínal dne 1. března, jako začínával druhdy Římanům, nebylo by to příjemnější? Jaro se otevírá, vzduch chvěje se tušením mladosti, lásky, štěstí! Vylézali bychom z těžkých kabátů a cítili se volnější, vzletnější, duchovnější! Anebo kdyby začínal na Hod boží velikonoční, jak začínával v Kolíně nad Rýnem. To by se mi teprve líbilo. Bůh sám ví, proč se tyto krásnější nové roky neudržely a proč se lidé dali přemluvit, aby slavili Nový rok v takový nepřiležitý den, jako jest den prvního ledna? Měli přece na vybranou hezkou řadu dní. Ve středověku začínal nový rok od 25. prosince do 25. března, jak se kde komu líbilo. V Pise a Forencii, jak nás kalendář poučuje, slavili nový rok dne 25. března, nedaleko odtud v Benátkách dne 1. března, ve Španělsku na Hod boží vánoční, ve Francii na svátky velikonoční (a svátky velikonoční bývaly vždy 25. března), v Anglii 25. března, v Syrii 1. září v Egyptě křesťané kopští dne 1. srpna a Nestoriáni 1. října. Pravoslavní mají Nový rok 13. ledna, Židé, mohamedáni,

té oslavě něco napíše do našeho listu, neboť pro ně to byla jedinečná příležitost uvidět organizovanou slavnost Československé mládeže, posoudit co bylo dobré i co by mělo býti lepší, aby na budoucí sjezd Československé mládeže mohli organizovat to ještě o mnoho lépe. Výstava knihy byla velice bohatá, řídko se nám na Volyni podáří shlédnouti tolik nových českých knih (838 svazků.)

Soutěž ve zpěvu nás pucila, co dobrá vůle zmůže, že možno i v malém spolku s malými prostředky docíliti krásných výsledků.

Po volbě královny krásy (sleč. Loudová z Moskovštiny) a krále krásy (Bohumil Palla z Chomoutů) rozvinula se veselá zábava. Na stá naší mládeže jak z vukolních, tak i ze vzdálených osad zaplnilo taneční síň, kde při krásné hudbě p. Najmana zavířilo v kole. Obzvlášť se vyjímalý dívky v národních krojích.

Dlužno připomenouti obětavou práci o uspořádání oslav 28. října p. Josefa Mojdlá, hlavního iniciátora tohoto podniku.

Jachym Palla.

HOSPODÁŘSKÝ ZPRAVODAJ.

Jaroslav Vlk, zahradník.

Zimní řez ovocných stromů.

Dnešní těžká doba pro hospodáře nutí jej k přemýšlení, jak by co nejvíce vyzískal ze svých pozemků, když produkty hospodářské jsou téměř bezcenné. S velkou pozorností se obrací dnes hospodář k sadařství, počínaje vysazovat mladé sady ve větším měřítku. Je to zjev chvályhodný. Ovoce bylo, jest a bude důležitou součástí lidské potravy. U nás v Polsku jsme v ovocnářství daleko za státy západními jako je Německo, Francie a j., ačkoliv podmínky zde jsou velmi dobré zvlášť na Volyni.

Čiňané mají jej každý v jinou roční dobu atd. Na výběr bylo tedy dní dost. A hle, vybrali jsme si ten nejhorší!

A jaké to byly starosti, než jsme si jej zavedli. Co to stálo práce, starosti a útrap. V Anglii, jak jsem pravil, připadal Nový rok na den 25. března. Trvalo to tak až do roku 1752. Zamanul si však Lord Chesterfield a podal v parlamentě návrh, aby nový rok platil od prvního ledna. Parlament je parlament! Co by nikdo neučinil, to parlament učiní hravě. Tak když lord Chesterfield svůj návrh podal, neměl anglický parlament nic rychlejšího na práci, než zkrátit rok 1751 o čtvrt roku. Nařídil, že Nový rok nebude na den 25. března, ale již na 1. ledna. Basta!

Pomyslete si ten zmatek! Kdo měl na Nový rok co oplácat, měl platiti o čtvrt roku dříve. Tisíce a miliony lidí přišlo o své narozeniny, jmeniny a svatební výročí. Vlastně o čtvrt roku života přišli všichni. Zprvu si to sami ani dobře neuvědomili. Když však se jim rozbřesklo, rozhněvali se, pronásledovali čsemetného lorda, kde ho jen uzřeli. Zástupi honili se za ním volajíce, aby jim vrátil tři měsíce života.

Ale pronásledovaný lord nebyl vlastně už původním vinníkem. Původním vinníkem byl státník a vojevůdce římský Julius Caesar. Nevíme, jak se to stalo, ale není ani divu, že si tam nedali na čas dobře pozor, a že čas ubíhal více, než měl, jako voda dřevným stavidlem v opuštěném mlýně.

Velikou chybou je dnes, že sází se v jednom sadě mnoho odrůd, zvláště nestejně zrajících. Takové sady nemají té ceny, jako sady jednotného vysazení. U takových odrůdově roztráštěných sadů jsou práce: hlídání, česání, třídění a p. velmi nákladné a ztržený peněz je nepoměrně menší.

Sázejme, a hojně sázejme, jen takové odrůdy, které v tom či onom kraji bezpečně jdou a jsou doporučovány.

Procházím-li většinu hospodářských zahrad musím s politováním konstatovati, že se nevěnuje ovocnému stromoví náležitá péče a to spíše s neznalostí majitele té či oné práce. Mnohý svou zahradu zná jen tehdy, má-li z ní sklízeti ovoce; dokonce (tak se to dnes praktikuje) zahradu prodá ještě v květu židům, aby tak byl ušetřen zbytečné práce a starostí, domnívaje se, že by tím ztratil, ovšem, že ti pak těžší mnohonásobně.

Důležitou prací v ošetřování ovocného stromoví je řez neboli průklest ovoc. stromů, o němž chci dnes pojednati. Mnohý se snad domnívá, že řez má býti prováděn až později, kdy je již strom silný a hustý a sice odstraňováním větví hustých, křížících se a p. je to však nesprávné. Stromek musíme již v mládí hned po vysazení na stanovisko vésti správným řezem, abych z něho vytvořili strom ideálního tvaru, a abychom ve stáří nemusili zasahovati pilou k odstranění větví, když tímto jsme již v mládí dbali. Mladé stromky po vysazení musíme seříznouti proto, abychom získali mezi kořeny a korunou rovnováhu. Neseříznutím by zůstalo mnoho pupenů, tvoříce tak velkou plochu listovou (dýchací), která vypařuje značné množství vody. A poněvadž stromek není dosud dobře zakořeněn, mohl by zajíti, nejsa s to korunu vyživiti. Abychom vypěstovali stromky s pěknými pravidelnými korunami, musíme během 4—5let prováděti soustavný řez. O tom napíši v následujícím čísle. Dnes se zmíním o průklestu starších stromů.

Ovocný strom neošetřovaný s korunou velmi

A tak když se psalo roku 47. před narozením Kristovým, byli Římané koncem února o 79 dní dál, než měli. Plných 79 dní jim uniklo, uplynulo, uteklo, aniž o tom zvěděli. Teprve když přišla na letopočet státní revize a porovnála datum s postavením slunce, přišlo se na to. Tenkrát nebyli ještě na to tak zvyklí, aby se komu co ztrácelo, jako jsme zvyklí my. Ztrátu takovou nikdo si nechtěl dát líbit. I nezbyvalo Juliovi Caesaru, než aby se o náhradu postaral, a proto umínil si, že pomůže z prostředků státních. Především tedy dal tomu roku zvláštní jméno, nazval rok ten Annus confusionis. Rok zmatku. A pak v novinách úředních dal vyhlásiti, že Annus confusionis bude trvati o 80 dní déle, čili 445 dní. Ono se to tak od té doby dělá doposud, že, když si člověk potřebuje vypůjčit, raději si vypůjčí o něco více. A tak státní tou pomocí občané římské zase dohonili slunce a svůj kalendář uvedli v souhlas s jeho. A od toho roku zmatku stal se 1. leden Novým rokem.

Konečně nebyla to špatná myšlenka v Římě! V Římě a u nás však je veliký rozdíl. Od 20. prosince do 6. ledna slavívali tam svoje obřadky a saturnalie, a to tak vesele, ano rozpustile, jak to jen dovolovala tehdejší doba pohanských požitků a hříchů. U nás to máme ovšem kratší. Jen na Sylvestra.

Ale když jsme ze starého Říma už přejali ten Annus confusionis, měli bychom přejati ještě

hustou můžeme přirovnati k nevětranému bytu. V takovém bytě je zkažený vzduch, nečistota, bezdravé bydlení a pařeníště všech chor. b. De husté koruny nemůže vzduch (nevětraný byt), nemohou sluneční paprsky (kam nechodí slunce, tam chodí lékař) a proto mají všechny choroby a škůdci nerušené, velmi výhodné působiště, kde se také velmi rychle rozmnožují a rozšiřují, konajíce své zhoubné dílo. Jednak také v husté koruně nemohou náležitě vyžrati větvičky; strom trpí mrazem, kůra popraská a v zápětí se dostaví rakovina. Ovoce uvnitř koruny se nikdy řádně nevyvine, je zakrnělé, nevybarvené a beze vší chuti. Naopak, strom řádně prosvětlen je výše uvedeného ušetřen. Koruny stromů musí býti vzdušné a světelné. Kdo má stromy zanedbané, nechť jim věnuje trochu péče nyní, kdy není tolik práce a vidí, že jeho práce nebyla zbytečnou.

Kdy — kolik a jak prořezáváme.

Doba zimního řezu se provádí od listopadu až do vyražení listů vyjimečně se neprovádí v době třeskatých mrazů. Ale jak vlastně působí řez v zimních měsících, tedy v době úplného klidu vegetačního a jak v době jarní? Čím pozdější seřezání stromů, tím více živných látek, které se nacházejí v jarních měsících v horních částech letorostů odstraníme, tím menší přírůstek můžeme v příštím roce očekávat, ale zato více květných poupat. Z toho také vysvitá, že se silně rostoucí odrůdy řezí nejpozději a naopak vyčerpaný strom se řezá co nejdříve, než se ještě nahromadí živné látky ve větvíčkách. Pozdní řez by pro slabě rostoucí přeúrodný strom znamenal odstranění již nahromaděné energie a toho jistě nechceme.

Kolik větví máme prořezati nelze předpisovati. U stromů velmi zanedbaných provedeme radikální řez, ovšem s velkou opatrností tak, že si tu práci rozdělíme asi na 2 roky. Odstraněním více

z Japonska a Číny jeden velmi chválený obyčej. Obtíž by to snad nečinilo! Mrav žádá tedy tam v těch zemích, aby, než se rok starý sejde s rokem novým, každý vyrovnal své účty, zaplatil dluhy, sr vnal nebrátelství a smířil se s sebou i se světem. Takové všeobecné súčtování, nejen mezi obchodníky a zákazníky, ale i mezi sousedy, rodiči a dětmi, manžely, národy navzájem a národy a vládami považoval bych za velice dobré. A když by po takovém všeobecném, důkladném vypořádání bylo, jak by to přirozeně a spásně znělo pro mnohé, snad pro většinu: šťastný Noyý rok! Chvála bohu, že už tu je, že už je po tom všeobecném účtování a vypáčení.

Třeba tedy přáti šťastného Nového roku s mnohými a mnohými výhradami. Není to u nás všechno tak zařizeno, aby se každý cítil na Nový rok šťasten. Mnohde ptáče štěstí pěti nechce a jeho štěstí cimbuří zarůstají travou a mechem. Šťastní jsou beztak jen zamilovaní, mladí a opilí. Ale jejich štěstí rozplývá se brzy jako mlha a trvale šťastní zůstávají jen blázni. Oh, jak daleko jsme ještě od toho, abychom si mohli s dobrým svědomím všeobecně přáti šťastný Nový rok! Sice činíme, co můžeme, ale na všeobecný blázinec to ještě nestačí. Zdá se však, že od toho slavného roku confusionis všechno k tomu směřuje. Jak jinak bude pak zníti: šťastný Nový rok! — dočkáme-li se!

J. P.

větvi zvláště silných mohlo by vyvolati podráždění stromu a následkem něhož se pak vytváří celá řada mladých letorostů t. zv. vlků, které se musí rovněž odstranit a strom tím silně se vysiluje. U stromů již velmi starých neb nemocných při průklestu silné větve se odstraňovati nemají, ježto by učiněné rány nebyly s to zacelit. Musíme také psáti, že stromy peckovité řežeme s větší opatrností nežli jadernaté.

V první řadě odstraňujeme větve suché neb nemocné, navzájem se křížující a restaucí do středu koruny. Není to žádné umění, jen trochu smyslu a citu pro potřebu ovocného stromoví. Pamatujme si: mnoho dřeva — nespolehlivá úrodnost, malé plody, velká náklonnost k znetvoření plodů. Hoině škůdců a chorob. Prořezané stromy — normální úrodnost, zdravé listí a velké zdravé plody. Větve odřezáváme tak, aby se nevyštíply. Nesmíme zařiznouti do matečního dřeva ani nechati velké pahýly, ježto by se u těchto rána nezacelila, nýbrž pahýl uschne, hnije a nakazí tak kmen. Řez se provede u samého kmene. Řezné plochy seřízíme ostrým nožem, aby rány byly hladké a nevyřezávaly tolik, ale brzy se zacelily. Menší rány se mohou natřít štěpařským voskem, velké pak zamazáváme dřevným dehtem nebo roztokem (asi 50 proc.) ovocného karbolína.

Pečlivým průklestem udržíme koruny ovocných dřevin v žádoucím stavu t. j. čisté, vzdušné, zdravé a úrodné. Nuže, směle do práce!

Kronika.

Důležitější politické události.

DOMAČÍ.

Ministr obchodu gen. Górecki poskytl varšavským zástupcům tisku ve zvláštní poradě informace o kartelové politice vlády a o d savadních výsledcích usilovné snahy o snížení cen nejdůležitějších spotřebních předmětů. Ministr konstatoval, že energickou akcí vlády podařilo se dosáhnouti pronikavého snížení cen nejdůležitějších surovin, jako uhlí, železa, nafty, jako i důležitých výrobků kartelovaného průmyslu. V důsledku této vládní akce bylo zrušeno 86 různých menších obchodních a průmyslových kartelů, které se zdráhaly snížit ceny svých výrobků. Ministr m. j. zdůraznil, že zrušení 86 průmyslových kartelů, jež nemají hospodářského odůvodnění, nelze označiti jako bezohledný boj vlády proti kartelům samým. Vláda je si vědoma, že jsou dobré kartely a špatné kartely. Proto také neprovozuje nějaké protikartelové politiky. Ministr pak poznamenal, že po posledním snížování cen vytvořila se tak nepříznivá situace, že konsumenti se bez jakékoli věcné příčiny zdržovali nákupů, očekávající další snížení cen. V obchodu a průmyslu vznikla tím odbytová stagnace, která má velmi nepříznivý vliv na utváření hospodářského života. Vláda je proto rozhodnuta celou akcí se snížováním cen důležitých spotřebních předmětů skončiti nejpozději 1. ledna 1936.

ČESKOSLOVENSKO.

Program presidenta dr. Beneše.

Ve vnitřní politice pořádek, klid a úcta k právu, spravedlnosti ke všem třídám a národnostem, vytrvalé úsilí o pokrok politický, sociální a hospodářský, šetření svobod politických a náboženských, v zahraniční politice pokračování v úsilí o mír, v mezinárodní spolupráci se všemi přáteli a sousedy, podporování Společnosti národů a přípra-

va kolektivní bezpečnosti, to vše byl a dosud je náš program, jež budeme sledovati s toužou energií, vlivem a rozhodností nadále.

VÁLKA ITALSKO-HABEŠSKÁ.

Rás Makonen, jako vrchní velitel Magdaly, vyvinul podivuhodnou činnost. Odstranil především lhověstnost a liknavost všude panující, povolal důstojníky (mnoho cizinců) všech kategorií, aby cvičili vojsko v zacházení se zbraněmi, povolal létadla a letce, o které byla a jest dosud největší nouze, zorganizoval zdravotní službu a — což hlavní — dovedl vystupňovati nadšení vojska na nejvyšší míru. Všecko se nyní už osvědčuje.

Z Magdaly dávají se každodenně veliké oddíly vojska na pochod směrem k Makalé, aby obsadily důležitá místa v horách a vystřídaly vojsko nedokonale vyzbrojené a vycvičené. Vojska od Magdaly jsou krvelačná, hoří touhou po boji a hlavní věcí je, že jsou spolehlivá. Ne ze všech krajů dochází vojsko naprosto spolehlivé. Už tu jsou zkušenosti.

Po pochodech trvajících celé týdny skalními cestami a roklemi vrhly se oddíly magdalské na vojsko italské podél řeky Takazé a tam — dle věrohodných zpráv — celé oddíly Italů v hrozné seči porubalo. Italové nemohli použítí děl, ani létadel, terén bojiště byl k používání děl i létadel naprosto nevýhodný.

U průsmyku vedoucího od Makalé směrem k Adué, na rovině u Adi Homa, byly silné oddíly Habešanů opět napadeny Italy a tam Habešané utrpěli těžké ztráty. Jakmile se střetnouce Habešané s Italy na planinách, utrpí porážky. Na rovině používají Italové létadel a dalekonosných děl, kdežto Habešané těchto zbraní daleko od svých základů nemají.

Adi Homa jest od Makalé vzdálena přes 50 kilometrů a na takovou vzdálenost jest doprava těžké výzbroje skalami a průrvami nemožna. Ale náhrady za ztracené vojsko dopravují se z Magdaly všemi možnými cestami rychle, a co nevidět vzplancu tam nové boje. Ranění a nemocní, dopravování do Magdaly, vypravují o bojích příšerné věci.

Útrapy bojujících jsou nesmírné a sta onemocnělých infekčními nemocemi šíří hrůzu.

DALNÝ VÝCHOD.

Na Dálném východě je půda stále horká. Na hranicích mandžursko-mongolských, kterou stát Manžukuo neuznává a pro jejíž vytýčení se sešla smíšená komise mandžursko-mongolské, se vyskytují pohraniční incidenty stále častěji. O poměrech tam panujících nás poučí tato zpráva z Moskvy:

Po přerušení mandžursko-mongolských jednání ve stanici Mandžuria počala kvantunská armáda pracovati k tomu, aby dosáhla v Tokiu povolení k provedení několika útoků na Mongolsko.

Tokio však s odpovědí nespěchalo a kvantunská armáda se neodvažovala jednati na vlastní risiko. Před nějakou dobou došlo do Tiencinu prohlášení kteréhosi japonského vojenského přidělence v cizině, který doporučoval okamžité proniknutí japonsko-mandžurské armády na mongolské území. Tento projev učinil na štáb kvantunské armády velký dojem a štáb se rozhodl provésti přepsání na zkoušku, aniž vyčkal schválení z Tokia.

O dalších incidentech přináší zprávu PAT z Londýna: Reuter sděluje z Hsikingu (hlavní město Manžukuo), že v první den vánočních svátků

zaznamenány byly dvě střetnutí mezi vojskem Vnějšího Mongolska a vojskem japonsko-mandžurským. Jeden vojín mandžurský jest mrtv, tři Japonci zraněni. Situace je posuzována jako velmi vážná.

*

Po odstoupivším čínským min. zahraničních věcí Vančinevi, který byl, jak známo, zraněn při atentátu, podniknutém na něj v listopadu t. r., byla vláda doplněna politickou radou za předsednictví maršálka Čankaišeka takto:

Jmenovala hopejského generála Čančuna ministrem zahraničních věcí, generála Čansopina, čínského velvyslance v Tokiu, ministrem vnitra a Kumenju ministrem dopravy.

Přes mrazivé počasí procházejí kantonskými ulicemi tisícíhlavé průvody čínských studentů a studentek a provolávají hesla, jako na příklad: „Pryč s japonským imperialismem! Pryč se severočínskými autonomisty, postavte se na odpor japonské invazi! Zachraňte zemi!“

Studenské demonstrace propukly ve všech velkých městech čínských. V Šanghaji a na železnici mezi Šanghaji a Hankou studenti obsadili všechna nádraží, zabrzdivše tak po dobu 3 dní veškerou dopravu. Teprve energickým zákrokem maršálka Čankajšeka, který poslal na zmíněnou železnici silné oddíly čelnictva, byla doprava obnovena. 500 studentů bylo zatčeno. V Šanghaji, v Hankou a Nankinu byl vyhlášen výjimečný stav.

U. S. A.

Předseda senátního výboru pro zahraničí, senátor Pittman, měl velkou řeč, v níž projevil mezi jiným obavy, aby USA nebyly vzhledem k japonské expansi zapleteny do obranné války v Tichém oceánu. Přejde den — pravil senátor Pittman — kdy Amerika bude muset bojovat o své bytí a nebytí proti Japonsku. Proto doporučují sloučení britského a amerického loďstva.

— 0 —

RŮZNÉ ZPRÁVY.

Zneúctění českého hřbitova v Kvasilově.

Neznámí pachatelé rozbili na kvasilovském hřbitově 17 pomníků a křížů. Po pachatelích pátrá policie. Několik podezřelých osob bylo zadrženo. Nelidský čin vzbudil v celém okolí velké rozhorčení.

Velké železniční neštěstí v Německu.

V Německu se stalo velká železniční katastrofa. K neštěstí došlo v 19 hodin, tedy večer v den 24. prosince.

Místem neštěstí je most přes řeku Sálu v blízkosti železniční stanice Gross-Heringen u města Apoldy v Duryňsku. Po trati jel D-rychlík, spojující Berlín s Basilejí ve Švýcarsku.

Rychlík měl zpoždění dvacet minut. Aby dohonil zpoždění, zaviněné patrně silnou frekvencí na drahách těsně před vánočními svátky, byly k vlakové soupravě Pullmannových vozů připsaty dvě rychlíkové lokomotivy.

Strojvůdce rychlíku, jedoucího patrně plnou rychlostí, přehlédl, že vjezdové návěští před stanicí Gross Heringen je postaveno na stůj.

Návěští je postaveno asi 1000 m před stanicí. Rychlík pádl tedy do stanice a v tom okamžiku vyjžděl ze stanice osobní vlak.

Pinou parou jedoucí rychlík vjel ze strany do osobní soupravy v plné jízdě.

Došlo ke srážce, mající hrozné následky. Jednotlivé vagony osobního vlaku byly vymrštěny a položily se přes sířechy vagonů rychlíkových nebo přes rychlíkové lokomotivy. Jiné se zase do sebe zaklesly, takže tvoří neproniknutelné předivo všelijak zohýbaného železa.

Rostržené části vagonů se řítily přes most do řeky i s cestujícími, kteří zahynuli v řece, dosahující v těchto místech i 8 m hloubky. Buď byli usmrceni již při nárazu nebo utonuli v chladných vodách Sály.

Očiti svědkové líčí hrozné chvíle srážky dvou vlaků v plné jízdě. Stalo se také, že jeden z cestujících byl vymrštěn ze sedadla vagonu, proletěl střechou vagonu a spadl na zábradlí mostu. Tam se držel studené, železné konstrukce v mrazu skoro půl hodiny.

Zachránci nemohli k němu proniknouti, konečně již nemohl déle vydržet, aby trčel takto ve vzduchu v nemožné situaci a spadl do řeky. Pád byl šťastný, takže vyplaval na břeh a zachránil se. Svou choť však už živou nenašel. Byla usmrcena při srážce.

Shánět pomoc o štědrovečerní noci bylo velmi těžké.

Pomocné vlaky z Výmaru, Erfurtu, Eissenfelsu a Halle přivezly na místo pomocný personál železniční a lékaře. Na místo byl komandován prapor pionýrů z Riepy a říšský místodržící Sauckel vyslal do stanice Gross Heringen úderné oddíly „SA“.

Na pomoc se sjely také hasičské sbory z okolních měst, lékaři a záchranná mužstva. Záchranné práce postupovaly za noční tmy na železničním mostě, který byl zatarasen převrácenými lokomotivami a vagony, velmi pomalu.

Reflektory ozařovaly místo, kde přišlo o život 32 osob.

Některé byly vytaženy z řeky, druhé byly nalezeny děsně zohaveny v roztržitých vagonech.

Podle posledních zpráv při neštěstí bylo rozbito 7 vozů osobního vlaku, do kterého rychlík naje, 32 osob bylo zabito, 8 těžce a 17 lehce raněno. Dvě osoby se ještě pohřešují.

Živé poklady moře.

Široká plocha oceánu, kterou člověk vidí s paluby oceánského parníku, není mokrou pčuší, jak se zdá, nýbrž vlastně bohatou loukou, která se hemží živočichy. Je to louka, která pokrývá více než tři pětiny zeměkoule a je pastvou pro nejrozmanitější bytosti. A již bylo také začato s obhospodařováním této louky. Americká vláda učí-

Všem, kteří doprovodili naši matku a babičku

Marii Novákovou

k věčnému odpočinku srdečně děkujeme.

Huleč 12. prosince 1935.

Rodina.

nila opatření, aby u pobřeží New Foundlandu nepřišla rybí násada nazmar. Samička tresky klade vajíčka na povrch moře, kde volně plovou a jen náhodou se dostanou do styku s mlíčem samečka, které je oplodní. Dnes se jikry tresky sbírají, rovněž tak i mlíčí, v pobřežních stanicích se nechá rybí potěr vylihnouti a pak je v miliardách puštěn do volného moře, aby se staral sám o sebe. Podobně se děje i s jinými druhy užitkových ryb. U pobřeží Ameriky jest vypouštěn potěr, který tam byl dopraven loděmi třeba z velké dálky. Dokonce i humři se nechávají ve zvláštních nádržích vylihnouti a jsou tam pěstováni, dokud se nemohou starat sami o sebe. Také ústřice, mušle, krabi a houby jsou pěstováni. A tím teprve začíná hospodářské využívání moře. Jednou nastane doba, kdy se bude každého měsíce do moře seti a uklízet. Při tom netřeba brát ohled na roční dobu. Rolník může měřit své pole jen podle plochy, moře však se prostírá také do hloubky, a kam sluneční paprsky proniknou, tam rostou rostliny, které jsou potravou četným mořským rybám. — Většina zelených rostlin moře je sice mikroskopicky malá, ačkoliv učenec dr. W. R. G. Atkins přece vypočetl, že jen v anglickém kanálu se produkuje na každém jitru plochy ročně 120 q rostlin. K tomu ještě přistupuje nesčetné množství mikroskopických živočichů, kteří jsou rovněž potravou ryb.

Stalin se ožení se svou krásnou sekretářkou.

Z Moskvy došla zpráva, že Stalin se rozhodl oženit se se svou krásnou sekretářkou Nadou Kaganovičovou. Svatba se má konat v únoru. Tím je vyvrácena zpráva, že rudý diktátor pojal za choť mladičkou tanečnicí státní opery Marii Semenovnu, jež byla před dvěma měsíci přeložena k divadiu do Leningradu.

Víc než čtvrtina světa pod ochranou Anglie.

Ilustrovaný římský týdeník „D d. C.“ přinesl zajímavou mapku zeměkoule: všachna území, jež jsou ovládána Anglii, nebo aspoň pod ochrannými perutími britské svrchované moci, jsou tam hustě vycárkována zbytek povrchu země je bílý. A ta mapka je úžasně černá. Suché a kontrolované cify jsou však výmluvnější: povrch celé země je okrouhle 135 milionů čtverečních kilometrů, povrch britského imperia 34 a půl milionů km. čtv. Na zeměkouli sídlí 1950 milionů lidí, britská říše má 511 milionů duší. Z uvedených čísel vyplývá, že britské imperium zabírá více než čtvrtinu světa a má více než čtvrtinu vaškerého lidstva, sídlícího na naší zeměkouli.

Mateřská země, Anglie sama, má pouze 242.631 km čtv., t. j. o něco větší, než 150 díl britského imperia, a hostí doma okrouhle jednu desetinu obyvatelstva celé říše, totiž 46,200.000 lidí.

Britská říše je složena, jak známo, z hrzav nejrůznější povahy, jako jsou dominia, kolonie, protektoráty, mandáty, kondominia, pachtý na 99 let a posléze autonomní republiky.

Dominia, mezi něž patří Austrálie, Kanada, Indie, Nový Zeeland, Svobodný stát irský, Nový Foundland a Jihoamerická unie, mají dohromady bezmála 24 milionů km čtv. a 382¼ milionu obyvatelů.

Kolonie (Gibraltar, Malta, Kypr, Aden, Ceylon, Rhodesie, Kenya atd.), protektoráty (Borneo, Nigeria, Zanzibar, ostrovy Tonga atd.), mandáty (Palestina, západní Kamerun atd.), kondominia (anglo-egyptský Sudan a ostrovy Nové Hebridy, jež vlastní s Francií) a poslední dvě odrudy britských držav měří dohromady skoro 9 milionů km čtv. a sídlí v nich 64 a půl milionů lidí.

Ke koloniím je třeba připojit Egypt, který je spojen s Velkou Británií neurčitou formou závislosti, a také Irak, kterému anglická vláda dala sice po přípravném období mandátovém samostatnost, ale udržuje tam i teď vojenské posádky a jiné způsoby kontroly.

Když připočítáme k svrchu jmenovaným državám Egypt a Irak i mateřské území ostrovní říše, dostaneme tyto jisté impozantní čísla: britská říše se rozkládá na 34.491.222 čtv. km. a má ve svých hranicích 510,906.629 duší. Je to opravdu Velká Británie.

(„Nár. Pol.“)

Laborista Henderson zanechal bezmála tři miliony jmění.

Z Londýna se oznamuje, že byl uveřejněn testament zesnulého předsedy odzbrojovací konference Artura Hendersona, socialistického ministra anglického, který zanechal své ženě 23 tisíc liber, t. j. 2,760.000 Kč. Henderson začal svou životní dráhu jako dělník v továrně na kotle. Záhy se věnoval politice, stal se poslancem a posléze zahraničním ministrem socialistické vlády britské. Za svou mírovou činnost dostal r. 1934. Nobelovu cenu. O válce v Habsbursku se již nedozvěděl.

Co stojí let okolo zeměkoule.

Anglie otvírá právě leteckou linku z Londýna přes Egypt, Indii, Siam, Čínu, San Francisco, New York, Lonhýn. Cestovné na vzducholodi bude stanoveno částkou našich 60 tisíc Kč. včetně zaopatření.

Odkud přichází benzin.

Podle anglické statistiky přichází 59,72 proc. zemního oleje na trh ze Spojených států, 15,95 proc. z Evropy, 13,12 proc. z Jižní Ameriky, 5,22 proc. z Asie, 3,33 proc. z Oceánie, 2,56 proc. z ostatní Ameriky a 9,1 proc. z jižní Afriky.

Prokop Diviš.

Kus osobní a národní tragedie.

Tyto dny tomu bylo 170 let, co zemřel P. Diviš, vynálezce bleskosvodu. Vlastním jménem Václav Divišek, narodil se Prokop Diviš (řeholní jméno) v Žamberku, odkud přišel jako mladý chlapec do Znojma. Tam studoval gymnasium a později se stal členem řádu praemonstrátů v klášteře lučském. Studiemí dosáhl pak hodnosti doktora filosofie a theologie, ale nikde se nesetkáte u jeho jména s okrasou Ph. dr. a Th. dr. On sám si nikdy nezakládal na tom, co se naučil z knih, neboť důležitější mu bylo vždy, co poznal z vědeckého badání a čemu pak učil dále. Milou jeho ducha byla vždy elektřina, tehdy ještě síla mystického původu.

Prokop Diviš je považován za vynálezce bles-

kosvodu, jímž však je současně také Benjamin Franklin! Rozdíl v principech je ten, že Diviš chtěl bleskům předcházet vyssáním atmosférické elektřiny z mračen, Franklin pak chtěl svádět přímo blesk do země. Divišovi však náleží v tom prvenství, že o 6 let dříve než Franklin postavil na farářské zahradě v Příměticích u Znojma svůj bleskosvod, který nazýval také meteorologickým strojem. Nejpodivněji dnes zní, že tento stroj se dokonale osvědčil, neboť malá, jihomoravská vesnice jím byla ochráněna od zkázonosných bouřek. Když potom Diviš chtěl svůj bleskosvod rozmnožit k užítku člověčenstva a žádal císaře Františka Štěpána Lotrinského o to, aby dal v různých místech několik takových bleskosvodů postavit, nedostalo se mu z Vídně kladné odpovědi. Tato Vídeň ho dříve uznávala, před císařskou rodinou konal experimenty, dostal zlaté medaile, byl ctěn a vážen, ale když mu měli podat pomocné ruky, nečinili to. Hrály v tom také roli všelijaké žárlivosti vídeňských učenců.

A tak Divišův bleskosvod stál na přímětické farářské zahradě a konal po šest let službu, kterou sedláci dovedli ocenit. Ale v r. 1759 bylo velké sucho na jižní Moravě a to sedláci, poštvaní proti Divišovi, přičítali za vinu bleskosvodu. Na jaře r. 1760 v noci strhli násilím stroj, který pak Diviš nechal uklidit do kolny a již svůj bleskosvod nepostavil. Nečinil to také proto, že téhož roku byl postaven Franklinem první bleskosvod na domě kupce Westa ve Filadelfii.

Prokop Diviš zemřel jako kněz a učenec, ale především jako člověk předobrého a skromného srdce, nikdy nedoceněn. Po smrti byl a je dosud považován za německého, resp. rakouského učenice, ačkoliv právě vídeňský svět a dvůr pomohl Diviše ubít v jeho vědeckém rozletu a významu.

41.

černý žulík...

Jeník: Černý Feďka? Mohl by se opovážit! Vyhodil bych ho jako onehdy v hostinci „Pod lyrou“.

Frantík: Dej si, Jeníku, před ním pozor! Mohl by se ti snadno pomstít.

Jeník: Málo strachu...

V ý s t u p 6.

Žofa (nese pivo a zákusky) za ní Klásková.

Žofa: Tak, už to nesu. Zde pivo, tady zákusky. (rozkládá na stůl.)

Klásková: Přichystám ihned nádobí. (Odskočí do kuchyně.)

Frantík: Rajsina s tebou nepřišla Žofa?

Žofa: Ovšem, čeká v kuchyni. Mám ji sem zavolat?

Jeník: To se rozumí. Jen ať vejde, slečno Žofinko!

Žofa (do dveří): Prosím slečno!

V ý s t u p 7.

Rajsina, za ní Klásková.

Rajsina: (s kytarou — neb jiným hudebním nástrojem, případně bez něho. Klásková

Tržní zprávy.

C H M E L.

Žatec, dne 26. prosince.

Při nepřetržitém zájmu a poptávce bylo v uplynulém týdnu opět vykoupeno několik set ctů po 50 kg žateckého chmele poslední sklizně a to jak pro účely tuzemské, tak i pro vývoz.

Ceny pohybují se v rozpětí od Kč 1.250—1.400 Kč za 50 kg.

Prima výběrové zboží, které v tomto týdnu nebylo obchodováno, znamená jest nominálně Kč 1450.— až 1550.— za 50 kg.

Zásoby chmele u pěstitelů na venkově se stálým výkupem dále ztenčily a rovněž menší jsou již zásoby uskladněné v žatci.

Expedice chmele jest stále čilá a dodnes bylo veřejnou známkovnou chmele v žatci ověřeno a vyexpedováno 80.830 žoků v čisté váze 69.800 centů po 50 kg žateckého chmele sklizně 1935.

Český odbor Jednoty chmelařské v žatci.

—o—

Všem milým odběratelům, příznivcům i krajanům vůbec, přejeme

Veselé Vánoce
i
Šťastný a veselý Nový Rok!

A. Khol s rodinou.

41.

Klásková: Jen se děti nakonec nepohádejte. Pan Jeník jako strojvedoucí bude jistě na svém místě.

Frantík: A já budu s ním jako nový topič s platem osmi rublů týdně.

Klásková: Ty Frantíku? Vždyť jsi dosud vydělával jenom pět...

Frantík: Jeník se za mne přimluvil, nu a ředitel se při tom rozpomenul na našeho tatínka.

Klásková (slzí): Pravda zahynul v té továrně bude tomu blízko 10 let. Dali nám tedy náhradu. Musíš být na sebe hochu opatrný.

Frantík: Neplačte, mamínko, vydělám teď skoro jednou tolik, bude nám lépe.

Klásková: S tím hochem z Volyně vešlo požehnání do našeho domu.

V ý s t u p 5.

Jeník.

Jeník: Už jsem zase ve své kůži. V pondělí začneme Frantíku spolu rachotit. (Obléká se.)

Frantík: Ba, takovou událost měli bychom řádně oslavit.

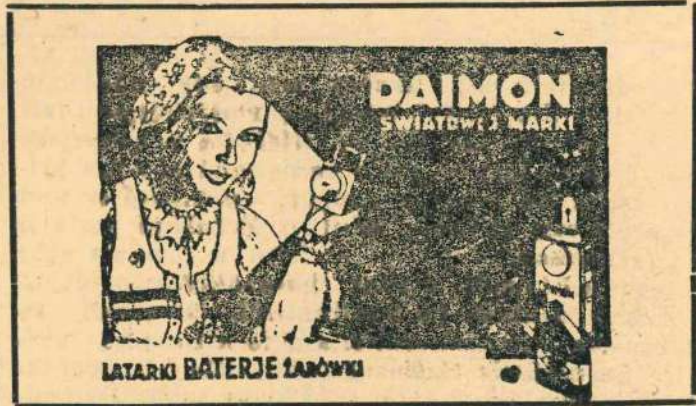
Klásková: Chcete-li navařím vám čaje, po-

OBILÍ.

Záznam 28.XII. soukromého obchodu—zač kupuje.

Žito	zl. 1.65	za 1 pud (16.38 kg)
Pšenice	„ 2.55	„
Ječmen	„ 1.40	„
Oves	„ 1.45	„
Hřečka	„ —	„
Proso	„ —	„
Řepák	„ 6.50	„
Hrách	„ —	„
Fasole	„ —	„
Mák	„ 9.00	„
Jetel	„ 85.00	za 100 kg.

Celé Volyni jsou známa
nejchutnější piva
z parostrojního pivovaru

V. ZEMANA v Lucku.

Specialita pivovaru—„SAKURA“.

Doporučuj všude

tohoto českého podniku znamenitý mok.

Nejlepší je

— P I V O —

= pivovaru „Kvasilov“ =

„SALVATOR“, „EXPORT“
„MARCOVÉ“ a „STOLOVÉ“.

42.

dám samovar Žofe, nech žehlení, uklidím ze stolu. (Odnáší prádlo, odejde.)

Žofa: A já bych mohla obstarati nějaký zákusek.

Jeník: D bře Žofinko, zde máte prozatím na výlohy. Několik láhví piva, něco k tomu, jak sama uznáte. (Dává jí peníze.)

Frantík: Žofe, a bude li v hostinci. „Pod lyrou“ zpěvačka Rajsina, ať nám přijde zahrát, zazpívat.

Žofa: To víš, akcrát tobě k vůli! Až co pán Jeník.

Jeník: Nu což, ať tedy přijde! (Žofa odběhne).

Frantík: Jsem tomu, Jeníku, nesmírně rád, že jsi mi pomohl k tomu místu. Nikdy ti to nezapomenu.

Jeník: Nemluv o tom! Víš dobře, že jsem si na tebe zvykl, nemohl bych bez tebe pracovat. Musíš se ale učit, abys stroji rozumně!

Frantík: Nyní chápu, jak dobré bylo, že jsi se zajímal o knihy, o výkresy strojů, budeš mi v mnohém učitelem.

Jeník: Vidiš, čemu se člověk v mládí naučí, vždycky to může potřebovat. Večerní kurzy u pana učitele Boučka mnohému mne naučily.

Frantík: Půjdu s tebou a hned se také zapíšu.

43.

Jeník: Dobře, budeme spolu pracovat, večer pilně se učit.

Frantík: Kdyby tak u Vás na Volyni věděli, jakou dnes máme radost, co?

Jeník: Musím jim zítra o tom napsati. Maminka, ta se potěší, a což teprve Liduš... (Zarazí se.)

Frantík: Kdo?

Jeník: Co už tajit Frantíku. Mám tam Lidušku.

Frantík: Ty šibale jeden! Dosud jsi mi o tom neřekl.

Jeník: Víš Frantíku, přílišná radost prozradila mé tajemství.

Frantík: Je hezká?

Jeník: Taková modrooká, plavovlasá Liduška! Kdyby zde byla, chytl bych ji a takhle bych se s ní zatočil. (Tančí s Frantíkem.)

Frantík: Počkej, vždyť mne porazíš!

Jeník: Nevím radostí co dělám. (Náhle zvážní.) Já bláhovec! Zapomínám, že po smíchu přichází pláč. Obávám se, že náhle štěstí mé mohlo by se zakalit.

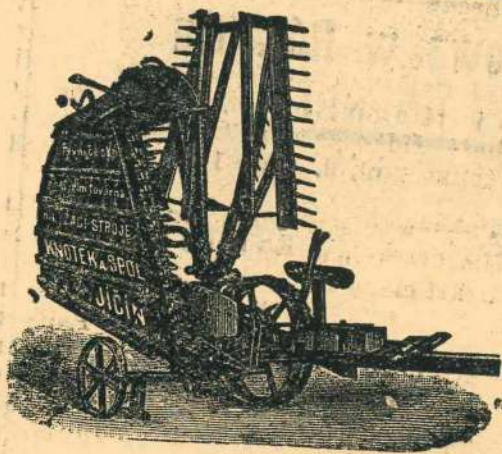
Frantík: Nevěděl bych kterak. Ostatně, dnešní večer náleží nám. Malá černoooká Rajsina rázem rozptýlí smutek.

Jeník: Je to milé děvčátko. Živí svojí hrou starou matičku, jak mi jednou sama v hostinci vyprávěla.

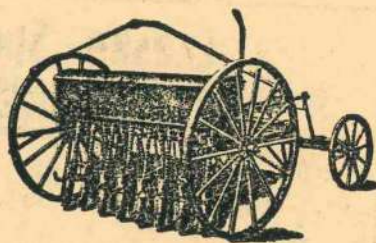
Frantík: Jen aby sem za ní nepřitáhl ten

NEPŘEHLÉDNĚTE!!

Velmi důležité pro ty,
kteří si přejí mít dobrý
český stroj za velmi nízkou
— likvidační cenu.

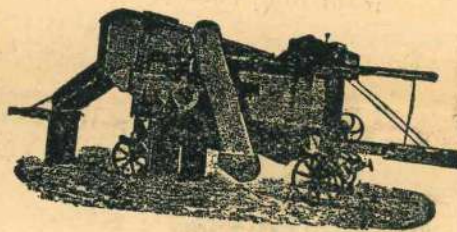

Následkem likvidace skladu — vyprodáváme!!

Prima české stroje
úplně nové, rovněž i zánovní,
vyprodáváme pro každou zásoby stačí za
KAŽDOU PŘIJATELNOU CENU.

Rudolf Jozef a spol.,

v ZDOLBUNOVĚ, ul. Kościelna č. 7. (vedle Kasy Skarbowej)

Všichni kupujeme u firmy **G. VUGMEJSTER**, Rovno, ul. 3. Maje 129.,
poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. Vugmeister
své komisionní sklady a jmenovitě:

- 1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
- 2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
- 3) Továrna výrobků hedvábných Akc. Sp. Klinge & Schulz.
- 4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Gerszowski & Sp.
- 5) Továrna plyše Teodor Finster.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků
Žirardovských závodů jako: plátna lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5 zl. za metr.

Mimo toho na skladě G. Vugmeistera je stálý výběr kožešin a hotových kožešinových
palet francouzských façon, a to: pižmovcových, fokových, hříběčích, teletinových, krtkových,
murmlových a j.

Ceny nejnižší!

NEKUPUJTE, POKUD JSTE SE NEINFORMOVAL U NÁS a nechybíte!

Czeska Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Równem (ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO V ROVNĚ)

ul. 3. Mája 149.

dodá Vám levné a na výhodných podmínkách:
Pluhy, kultivátory, plecí stroje orig. „B Ä CHER“. a také UNIA dřívě „WIENZKY“
Řezačky, kruhadla orig. „B O R E K“. Triery „P F Ö N I X“. Čisticí
mlýnky orig. „E X N E R — K A U B“. Odstředivky, máslnice
a pařáky „ALFA LAVAL“ —

Kainit,
sůl draselnou, Kalimag
výrobky SPÓLKI AKCYJNEJ
EKSPŁ. SOLI POTASOVYCH.
LWÓW, PLAC SMOLKI č. 5.

MLÁTIČKY WICHTERLE — KOVÁŘÍK.

S E C Í S T R O J E orig. Melichar lžičkový „U N I K U M“ nebo trybkový „P A T R I A“
různých velikosti i kombinované „I M P E R A T O R“ nejlevnější a nejvýhodnější koupíte
ze skladišť a prostřednictvím ČESKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO DRUŽSTVA V ROVNĚ.

Nabízíme Vám právě do Lvova došlé ORIG. MELICHAR

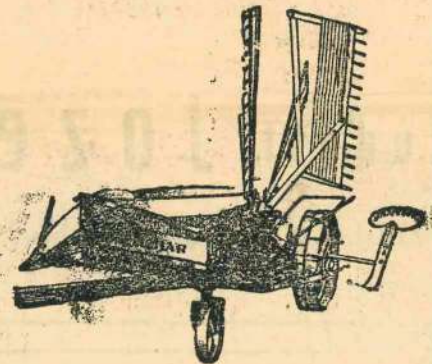
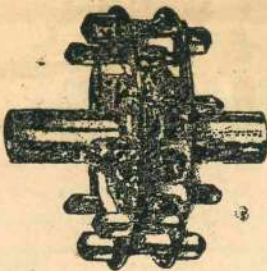
Ž A C Í S T R O J E s kroužkovým
mazáním a s OLEJOVOU LAZŇÍ
za ceny bezkonkurenčně nízké.

SOUČÁSTKY K ŽACÍM STROJŮM:
DEERYNG, MAC-CORMICK, MELICHAR
A JINÝM.

Zastoupení
světoznámých továren

Melichar—Umrath i Ska.

Lwów, Grodecka 61.

Hnojiva dusíkatá, saletra vápenná (ledek), nitrofos, supertomasyna a jiné
výrobky státních továren dusíkatých látek
W MOSCICACH I CHORZOWIE.

SUPERFOSFAT.
Zjednoczenie Fabryk superfosfatowych
v Polsce. Warszawa, Kredytowa 4.

Účelem
Českého Hosp. Družstva
v Rovně jest dodati Vám
nejlevnější a nejvýhodnější zboží.

Sklady: Rovno, ul. 3-go Maja 149; Kvasilov, u p. V. Červenky; Luck, ul. Piłsudskiego 65.
Straklov, u p. J. Suchého; Volkov, u p. V. Mráčka. Dům V. Zemana.
Zdolbunov, u p. Alexandra Khola.

Czeska Spółdzielnia Kredytowa

České Úvěrní Družstvo v Rovně, 3-go Maja 149. ,

Vám nejlépe zajistí Vaše vklady. Konto v P.K.O. č. 82034.

Poskytování zápůjček na nákup hosp. strojů, umělých hnojiv.

Žádejte informace.

Tiskárna a vydavatelství „Hlasu Volyně“, spol. s. r. o. Odpovědný redaktor V. Perný.

